

Câu chuyện về Norman Borlaug.

Ông ấy đã cứu sống một tỷ sinh mạng, nhưng có lẽ bạn chưa bao giờ nghe danh. Tên ông là **Norman Borlaug**. Đây có thể là nhân vật quan trọng nhất mà bạn chưa từng được học ở trường.

Cơn ác mộng mang tên "Nạn đói toàn cầu"

Vào những năm 1960, khi cả thế giới đang nín thở theo dõi cuộc chạy đua vào không gian hay nỗi lo về vũ khí hạt nhân, thì một thảm họa âm thầm khác đang diễn ra: đó là nạn đói kinh khủng. Các chuyên gia lúc bấy giờ dự đoán rằng hàng trăm triệu người ở Ấn Độ, Pakistan và Mexico sẽ chết đói vì dân số tăng quá nhanh mà lương thực thì không đủ.

Nhưng Norman Borlaug, một nhà khoa học nông nghiệp đến từ bang Iowa (Mỹ), không chấp nhận điều đó. Thay vì ngồi trong những phòng thí nghiệm máy lạnh, Borlaug ***lấn lộn trên các cánh đồng tại Mexico***. Ông dùng chính đôi tay mình để lai tạo các ***giống lúa mì mới: năng suất cao***, kháng bệnh tốt và chịu được điều kiện khắc nghiệt.

Chiến đấu với cả thiên tai lẫn... thù tục

Tạo ra giống lúa mì tốt mới chỉ là bước đầu. Năm 1965, khi ông định gửi hạt giống sang Ấn Độ và Pakistan – hai nước đang đứng bên bờ vực chết đói và lại còn đang... đánh nhau – thì các quan chức lại gây khó dễ. Các nhà khoa học khác thì ***mĩa mai cách làm của ông quá đơn giản, "đậm chất Mỹ" và sẽ chẳng ăn thua gì***.

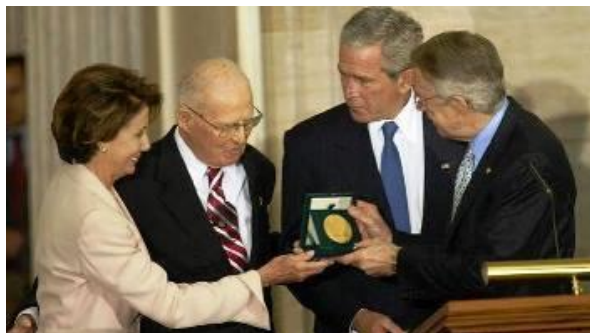
Trong khi người dân đang chết đói từng ngày, thì những chồng hồ sơ thủ tục lại ngăn cản giải pháp cứu mạng họ. Borlaug không bỏ cuộc. Ông tranh luận, thuyết phục, tận dụng mọi mối quan hệ và kiên quyết không chấp nhận câu trả lời "Không". ***Cuối cùng, 550 tấn hạt giống cũng được gửi đi***. Nhưng chúng lại bị kẹt ở cửa khẩu vì chiến tranh. Borlaug đã tự mình bay đến tận biên giới, đàm phán trực tiếp để đưa những chuyến xe tải chở hạt giống băng qua vùng chiến sự đến tận tay nông dân.

Phép màu mang tên "Cách mạng Xanh"

Kết quả thật không tưởng: Chỉ sau 3 năm,

- sản lượng lúa mì ở Pakistan tăng gấp đôi.
- Ấn Độ từ một nước phải nhập khẩu 10 triệu tấn lương thực mỗi năm đã tự cung tự cấp được vào năm 1974.
- Mexico từ chỗ phải nhập khẩu phân nửa lượng lúa mì đã trở thành nước xuất khẩu.

Người ta gọi đó là ***"Cuộc cách mạng Xanh"***.

Nhưng Borlaug không dừng lại ở lúa mì. Ông ***đào tạo hàng ngàn nhà khoa học trẻ, dạy họ cách áp dụng kỹ thuật của ông vào các loại cây trồng bản địa***. Ông không chỉ trao hạt giống, ông trao cả tương lai.

Vĩ đại trong sự thầm lặng

Khi Norman Borlaug qua đời vào năm 2009 ở tuổi 95, các nghiên cứu ***ước tính công việc của ông đã cứu hơn 1 tỷ người khỏi cái chết đói***. Cứ 7 người đang sống trên trái đất

hôm nay, thì có 1 người còn sống nhờ ông. Năm 1970, ông nhận giải **Nobel Hòa bình**. Ủy ban Nobel gọi ông là "**người đã cứu sống nhiều sinh mạng hơn bất kỳ ai từng sống trên đời**".

Vậy mà lạ thay, chúng ta chẳng thấy phim ảnh hay sách giáo khoa nhắc nhiều về ông. Chúng ta thuộc lòng tên các vị tướng, các chính trị gia, những người phát minh ra vũ khí, nhưng lại quên mất người đã nuôi sống cả thế giới.

Khi được hỏi tại sao mình không nổi tiếng, **Borlaug chỉ nói rằng ông chẳng quan tâm. Ông không cần danh vọng, ông chỉ muốn mọi người được no bụng**. Thậm chí ở tuổi 90, ông vẫn lặn lội sang tận Châu Phi để giúp nông dân cải thiện mùa màng. Sứ mệnh của ông chỉ kết thúc khi hơi thở ngừng lại.

Lời nhắn nhủ

Chúng ta thường dựng tượng cho các chiến binh, đặt tên chính trị gia cho các sân bay. Nhưng người hùng thực sự lại là người thầm lặng trên cánh đồng cho đến cuối đời.

Norman Borlaug đã chứng minh rằng: ***Một người bình thường, nếu có kiến thức, quyết tâm và một sự "lỳ lợm" trước những thủ tục cứng nhắc, có thể thay đổi cả dòng chảy lịch sử.***

Lần tới, khi bạn cầm một ổ bánh mì trên tay, hãy nhớ đến Norman Borlaug. Người đàn ông đã cứu cả tỷ người mà chẳng đòi hỏi một lời cảm ơn.

Luồng Sáng Nhỏ